Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 7. september 2023
(OR. en)

12485/23

Interinstitutionel sag:
2023/0318(NLE)

PROCIV 57	**ATO 48**
ENV 925	**CSC 408**
JAI 1084	**ECOFIN 839**
SAN 494	**CSCI 149**
COSI 140	**DATAPROTECT 216**
CHIMIE 85	**MI 698**
ENFOPOL 356	**CODEC 1500**
RECH 380	**COPS 418**
CT 133	**JAIEX 46**
DENLEG 38	**COPEN 292**
COTER 153	**IND 441**
RELEX 987	**POLMIL 221**
ENER 467	**IPCR 55**
HYBRID 53	**DIGIT 160**
TRANS 329	**DISINFO 62**
CYBER 203	**CSDP/PSDC 608**
TELECOM 251	**MARE 18**
ESPACE 45	**POLMAR 47**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	6. september 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2023) 526 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS HENSTILLING om en plan for koordinering af reaktionen på EU-plan på forstyrrelser af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2023) 526 final.

Bilag: COM(2023) 526 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.9.2023
COM(2023) 526 final

2023/0318 (NLE)

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

om en plan for koordinering af reaktionen på EU-plan på forstyrrelser af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I den nuværende geopolitiske kontekst, der er kendetegnet ved voksende ustabilitet, navnlig som følge af Ruslands angrebskrig mod Ukraine og sikkerhedstrusler af stigende kompleksitet, samt virkningerne af klimaændringer såsom et stigende antal usædvanlige klimahændelser eller vandknaphed, skal Unionen fortsat være årvågen og konstant tilpasse sig. Borgere, virksomheder og myndigheder i Unionen er afhængige af kritisk infrastruktur[1] på grund af de væsentlige tjenester, som de enheder, der driver denne infrastruktur, leverer. Disse tjenester er af afgørende betydning for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner, de økonomiske aktiviteter, folkesundheden og sikkerheden samt for miljøet og skal leveres uhindret på det indre marked. På grund af disse væsentlige tjenesters betydning for det indre marked og dermed behovet for at gøre kritisk infrastruktur mere modstandsdygtig og mere generelt sikre modstandsdygtigheden hos kritiske enheder, der leverer disse tjenester, skal Unionen derfor træffe foranstaltninger til at øge denne modstandsdygtighed og afbøde eventuelle forstyrrelser af leveringen af sådanne væsentlige tjenester. Sådanne forstyrrelser kan ellers få alvorlige konsekvenser for borgerne i Unionen, vores økonomier og tilliden til vores demokratiske systemer og kan påvirke et velfungerende indre marked, navnlig i en situation med voksende indbyrdes afhængighed mellem sektorer og på tværs af grænserne.

Unionen har allerede truffet en række foranstaltninger for at forbedre beskyttelsen af kritisk infrastruktur, navnlig med hensyn til grænseoverskridende infrastruktur, og kritiske enheders modstandsdygtighed med henblik på at undgå eller afbøde virkningerne af forstyrrelser af de væsentlige tjenester, som de leverer på det indre marked.

Direktiv 2008/114/EF om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur[2] ("direktivet om europæisk kritisk infrastruktur") var det første retlige instrument, hvorved der blev fastsat en EU-dækkende procedure for indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og en fælles EU-tilgang til vurdering af behovet for at forbedre beskyttelsen af denne infrastruktur mod menneskeskabte trusler — både forsætlige og utilsigtede — samt naturkatastrofer. I direktivet blev der imidlertid kun fokuseret på energi- og transportsektoren og beskyttelsen af kritisk infrastruktur og ikke bredere foranstaltninger til at øge modstandsdygtigheden hos de enheder, der driver denne infrastruktur.

På grund af den stadig mere indbyrdes forbundne og grænseoverskridende karakter af aktiviteter på det indre marked var der behov for at dække mere end to sektorer og gå videre end blot at vedtage beskyttelsesforanstaltninger for individuelle aktiver. Derfor blev direktiv (EU) 2022/2557 om kritiske enheders modstandsdygtighed[3] ("direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed") vedtaget i 2022 sammen med direktiv (EU) 2022/2555 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen[4] ("NIS 2-

---

1 Ved kritisk infrastruktur forstås et aktiv, en facilitet, udstyr, et netværk eller et system, eller en del af et aktiv, en facilitet, udstyr, et netværk eller et system, som er nødvendig(t) for leveringen af en væsentlig tjeneste (artikel 2, nr. 4), i direktiv (EU) 2022/2557 om kritiske enheders modstandsdygtighed).

2 Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164).

4 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU)

direktivet"). Målet er at sikre en høj grad af fysisk og digital modstandsdygtighed hos kritiske enheder. Direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed trådte i kraft den 16. januar 2023 og har til formål at hjælpe medlemsstaterne med at øge kritiske enheders generelle modstandsdygtighed og samtidig styrke koordineringen på EU-plan. Det skal fra den 18. oktober 2024 erstatte direktivet om europæisk kritisk infrastruktur, og senest den dato skal medlemsstaterne have truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed. Sidstnævnte direktiv finder anvendelse på 11 sektorer[5]. Fokus flyttes fra beskyttelse af kritisk infrastruktur til det bredere begreb modstandsdygtighed hos de kritiske enheder, der driver en sådan kritisk infrastruktur, og således at hele processen før, under og efter en hændelse er omfattet. NIS 2-direktivet trådte også i kraft den 16. januar 2023 og moderniserer den eksisterende retlige ramme for at tilpasse den til den øgede digitalisering og det foranderlige cybersikkerhedstrusselsbillede. NIS 2-direktivet udvider også cybersikkerhedsreglernes anvendelsesområde til at omfatte nye sektorer og enheder og forbedrer modstandsdygtigheden hos offentlige og private enheder, kompetente myndigheder og Unionen som helhed samt deres kapacitet til at reagere på hændelser.

Direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed indeholder bestemmelser om den kritiske enheds underretning af den nationale kompetente myndighed om hændelser, den nationale kompetente myndigheds underretning af andre (potentielt) berørte medlemsstater og underretning af Kommissionen, hvis hændelsen berører seks eller flere medlemsstater. I direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed fastsættes der visse forpligtelser til at underrette om en hændelse, når den har eller kan have en betydelig indvirkning på kritiske enheder og kontinuiteten i leveringen af væsentlige tjenester til eller i en eller flere andre medlemsstater[6].

Som sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne i september 2022 viser, har den sikkerhedsmæssige situation, som kritisk infrastruktur fungerer i, ændret sig betydeligt, og der er behov for yderligere hasteforanstaltninger på EU-plan for at øge den kritiske infrastrukturs modstandsdygtighed, ikke kun for så vidt angår beredskab, men også for så vidt angår en koordineret reaktion.

I den forbindelse vedtog Rådet den 8. december 2022 efter forslag fra Kommissionen en henstilling om en koordineret tilgang på EU-plan til styrkelse af kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed[7] ("henstillingen om kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed"). I denne henstilling fremhæves bl.a. behovet for at sikre en koordineret og effektiv reaktion på nuværende og fremtidige risici i forbindelse med leveringen af væsentlige tjenester på EU-plan. Mere specifikt opfordrede Rådet Kommissionen til "at udarbejde en plan for en koordineret reaktion på forstyrrelser af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans". I henstillingen nævnes det, at planen skal være fuldt ud sammenhængende med EU-protokollen for imødegåelse af hybride trusler[8], tage hensyn til Kommissionens henstilling (EU) 2017/1584 om en koordineret reaktion på væsentlige

---

nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80).

5 Energi, transport, bankvæsen, finansiel markedsinfrastruktur, digital infrastruktur, offentlig forvaltning, rummet, sundhed, drikkevand, spildevand samt produktion, forarbejdning og distribution af fødevarer.

6 I overensstemmelse med artikel 15, stk. 1 og 3, i direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed.

7 Rådets henstilling af 8. december 2022 om en koordineret tilgang på EU-plan til styrkelse af kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed (EUT C 20 af 20.1.2023, s. 1).

8 Joint Staff Working Document - EU Protocol for countering hybrid threats (SWD(2023) 116 final) (foreligger ikke på dansk).

cybersikkerhedshændelser og -kriser[9] ("cyberplanen") og respektere ordningerne for integreret politisk kriserespons[10] ("IPCR").

På den baggrund indeholder nærværende forslag til Rådets henstilling sådan en plan. Forslaget har til formål at supplere den nuværende retlige ramme ved at beskrive den koordinerede reaktion på EU-plan, når det drejer sig om forstyrrelser af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans, samtidig med at der gøres brug af eksisterende ordninger på EU-plan. Konkret beskrives følgende i forslaget: anvendelsesområdet og målene for planen, aktørerne, processerne og de eksisterende værktøjer, der kan anvendes til på koordineret vis på EU-plan at reagere på en forstyrrende hændelse i forbindelse med kritisk infrastruktur med betydelige grænseoverskridende virkninger samt samarbejdsmetoderne mellem medlemsstaterne og EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne i sådanne situationer.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag til Rådets henstilling er i overensstemmelse med og supplerer den nuværende retlige ramme for beskyttelse af kritisk infrastruktur og kritiske enheders modstandsdygtighed — henholdsvis direktivet om europæisk kritisk infrastruktur og direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed samt henstillingen om kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed — da det har til formål på komplementær vis at sikre koordineringen mellem medlemsstaterne og mellem dem og Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, når det drejer sig om at reagere på hændelser, der forårsager forstyrrelser af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans og leveringen af væsentlige tjenester. I forslaget gøres der brug af de eksisterende strukturer og mekanismer på EU-plan, herunder dem, der er oprettet ved direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed, nemlig samarbejdet mellem de kompetente myndigheder og Gruppen for Kritiske Enheders Modstandsdygtighed, som er en gruppe, der er nedsat ved nævnte direktiv for at støtte Kommissionen og lette samarbejdet mellem medlemsstaterne og udvekslingen af oplysninger om spørgsmål vedrørende nævnte direktiv.

Dette forslag til Rådets henstilling er også i overensstemmelse med og supplerer Unionens ramme for cybersikkerhed som fastsat i NIS 2-direktivet.

Formålet med nærværende forslag er på området kritiske enheders modstandsdygtighed og beskyttelse af kritisk infrastruktur at fremlægge en plan for kritisk infrastruktur svarende til cyberplanen.

I punkt 4, litra b), i del I i bilaget forklares forbindelsen med cyberplanen, der finder anvendelse på omfattende cybersikkerhedshændelser, der er så forstyrrende, at den berørte medlemsstat ikke kan håndtere dem alene, eller som påvirker to eller flere medlemsstater eller EU-institutioner med så vidtrækkende og væsentlige konsekvenser af teknisk eller politisk betydning, at de kræver rettidig politisk koordination og reaktion på EU-politisk niveau. I NIS 2-direktivet defineres en hændelse som "en begivenhed, der bringer tilgængeligheden, autenticiteten, integriteten eller fortroligheden af lagrede, overførte eller behandlede data eller af de tjenester, der tilbydes af eller er tilgængelige via net- og informationssystemer, i fare" ("cyberhændelse").

---

[9] Kommissionens henstilling (EU) 2017/1584 af 13. september 2017 om en koordineret reaktion på væsentlige cybersikkerhedshændelser og -kriser (EUT L 239 af 19.9.2017, s. 36).

[10] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1993 af 11. december 2018 om EU's integrerede ordninger for politisk kriserespons (EUT L 320 af 17.12.2018, s. 28).

De kompetente myndigheder har i henhold til direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed og NIS 2-direktivet pligt til at samarbejde og udveksle oplysninger om cybersikkerhedshændelser og hændelser, der påvirker kritiske enheder, herunder med hensyn til de relevante foranstaltninger, de har truffet. I en situation, hvor en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur og en omfattende cybersikkerhedshændelse påvirker den samme enhed, bør de relevante aktører koordinere de mulige reaktioner indbyrdes.

Forslaget er i overensstemmelse med EU-protokollen om imødegåelse af hybride trusler, idet sidstnævnte finder anvendelse i tilfælde af hybride hændelser. I punkt 4, litra a), i del I i bilaget forklares forbindelsen med EU-protokollen, herunder hvilket instrument der finder anvendelse i tilfælde af en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur med en hybrid dimension.

Forslaget er også i overensstemmelse med andre eksisterende krisestyringsmekanismer på EU-plan såsom Rådets integrerede ordninger for politisk kriserespons ("IPCR"), Kommissionens interne krisekoordinationsproces ("ARGUS")[11] og EU-civilbeskyttelsesmekanismen[12], der understøttes af dets Katastrofeberedskabskoordineringscenter ("ERCC"), og EU-Udenrigstjenestens kriseresponsmekanisme.

Forslaget er også i overensstemmelse med anden relevant sektorlovgivning og navnlig med specifikke foranstaltninger deri, som regulerer visse aspekter af reaktionen fra enheder, der opererer i de berørte sektorer, på forstyrrelser.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget har hjemmel i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"), som vedrører indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne med henblik på at forbedre det indre marked, sammenholdt med artikel 292 i TEUF, hvori de relevante regler for vedtagelse af henstillinger fastsættes.

Begrundelsen for at vælge artikel 114 i TEUF som materielt retsgrundlag er, at den foreslåede rådshenstilling har til formål at sikre en koordineret reaktion i tilfælde af forstyrrelser af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans. Sådanne forstyrrelser påvirker flere medlemsstater og risikerer at påvirke det indre markeds funktion på grund af den voksende indbyrdes afhængighed mellem infrastruktur og sektorer i en stadig mere indbyrdes afhængig EU-økonomi. En bedre reaktion på forstyrrelser vil forhindre forstyrrelser af det indre markeds funktion, da denne kritiske infrastruktur og de væsentlige tjenester, den leverer, er afgørende for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner, de økonomiske aktiviteter, folkesundheden og sikkerheden samt for miljøet.

Forslaget vil supplere direktivet om europæisk kritisk infrastruktur og direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed, som også har hjemmel i artikel 114 i TEUF. Henstillingen om

---

[11] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Kommissionens bestemmelser om det overordnede hurtige varslingssystem ARGUS (COM(2005) 662 final).

[12] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 af 20. maj 2021 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 185 af 26.5.2021, s. 1).

kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed har ligesom den henstilling, der nu foreslås, også hjemmel i artikel 114 og 292 i TEUF.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Selv om det først og fremmest er medlemsstaternes ansvar at reagere på forstyrrelser af kritisk infrastruktur eller af tjenester, der leveres af kritiske enheder, der driver denne kritiske infrastruktur, spiller Unionen en vigtig rolle i tilfælde af forstyrrelse af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans, eftersom en sådan forstyrrelse kan påvirke flere eller endda alle dele af den økonomiske aktivitet på det indre marked og Unionens sikkerhed og internationale forbindelser. Med henblik på at sikre et velfungerende indre marked er det ikke blot hensigtsmæssigt, men også nødvendigt at sikre koordinering på EU-plan i tilfælde af forstyrrelser af kritisk infrastruktur med betydelige grænseoverskridende virkninger, da en sådan koordineret reaktion på EU-plan vil understøtte medlemsstaternes reaktion på forstyrrelsen gennem fælles situationsbevidsthed, koordineret offentlig kommunikation og afbødning af konsekvenserne af forstyrrelsen på det indre marked.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union.

Hverken indholdet i eller udformningen af dette forslag til Rådets henstilling går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dets mål. De foreslåede foranstaltninger står i et rimeligt forhold til de forfulgte mål, som fokuserer på at sikre en koordineret reaktion på EU-plan i tilfælde af forstyrrelser af kritisk infrastruktur eller af tjenester, der leveres af de kritiske enheder, der driver denne kritiske infrastruktur, og som er af væsentlig grænseoverskridende relevans. Den foreslåede koordinerede reaktion står i et rimeligt forhold til medlemsstaternes prærogativer og forpligtelser i henhold til national ret. Hændelser, der forstyrrer kritisk infrastruktur eller kritiske enheders levering af væsentlige tjenester, ligger ofte under tærsklen for, hvad der udgør en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur, og kan håndteres effektivt på nationalt plan. Derfor er anvendelsen af den mekanisme, der er fastsat i dette forslag, begrænset til større forstyrrelser, der er af væsentlig grænseoverskridende relevans, og som berører flere medlemsstater.

- **Valg af retsakt**

Med henblik på at nå de ovenfor nævnte mål indeholder TEUF bestemmelser, navnlig artikel 292, om, at Rådet kan vedtage henstillinger efter forslag fra Kommissionen. I overensstemmelse med artikel 288 i TEUF er henstillinger ikke bindende. En henstilling fra Rådet er et hensigtsmæssigt instrument i dette tilfælde, da den signalerer medlemsstaternes engagement i de foranstaltninger, der indgår heri, og udgør et stærkt grundlag for samarbejde på området koordineret reaktion i tilfælde af væsentlige forstyrrelser af kritisk infrastruktur. På den måde vil den foreslåede henstilling supplere den bindende retlige ramme (navnlig direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed) og også den tidligere vedtagne henstilling om kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed, hvori der opfordres til, at der træffes sådanne supplerende foranstaltninger, samtidig med at medlemsstaternes ansvar på det pågældende område respekteres fuldt ud.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interessenter

I forbindelse med udarbejdelsen af dette forslag blev medlemsstaterne og EU-institutionerne og -agenturerne hørt. Der blev også taget hensyn til de synspunkter, som medlemsstaternes eksperter gav udtryk for på workshoppen den 24. april 2023, og som blev fremsendt skriftligt efter workshoppen.

Der var generel enighed om det nyttige ved i højere grad at koordinere reaktionen på EU-plan på forstyrrelser af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans i den nuværende trusselssituation, samtidig med at medlemsstaternes kompetence på dette område og fortroligheden af følsomme oplysninger respekteres. Der var også enighed om behovet for at undgå overlapning af instrumenter og gøre god brug af de eksisterende mekanismer på EU-plan til koordinering, informationsudveksling og reaktion.

Nogle medlemsstater havde et positivt syn på det bredere anvendelsesområde for planen for kritisk infrastruktur, mens andre mente, at tærsklen på seks eller flere medlemsstater, der er fastsat i direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed. med hensyn til indkredsning af kritiske enheder af særlig europæisk betydning, var tilstrækkelig, og at det ikke var nødvendigt at medtage en anden type hændelse i anvendelsesområdet. Nogle få medlemsstater havde bemærkninger til betydningen af, hvor det er relevant, at inddrage operatører af kritisk infrastruktur, der leverer væsentlige tjenester, på grund af deres ekspertise og betydningen af at tage hensyn til cyberdimensionen.

• Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

Forslaget til Rådets henstilling består af en hoveddel og et bilag.

Hoveddelen består af følgende 11 punkter:

I punkt 1) beskrives behovet for et øget samarbejde for så vidt angår reaktionen på væsentlige hændelser vedrørende kritisk infrastruktur i overensstemmelse med den plan for kritisk infrastruktur, der er indeholdt i nærværende forslag til henstilling, herunder de relevante dele i bilaget hertil.

I punkt 2) præciseres anvendelsesområdet for planen for kritisk infrastruktur, som henviser til to typer af situationer med forstyrrende hændelser, der vil medføre, at planen for kritisk infrastruktur bliver taget i anvendelse: hændelsen har enten en betydelig forstyrrende virkning på leveringen af væsentlige tjenester til eller i seks eller flere medlemsstater, eller den har en betydelig forstyrrende virkning i to eller flere medlemsstater, og der er blandt de relevante aktører, der er nævnt deri, enighed om behovet for koordinering på EU-plan på grund af hændelsens betydelige indvirkning.

Punkt 3) vedrører fastlæggelsen af, hvilke relevante aktører der skal inddrages i planen for kritisk infrastruktur, og på hvilke niveauer planen for kritisk infrastruktur skal fungere (operationel, strategisk/politisk). Dette forklares nærmere i bilaget til henstillingen.

I punkt 4) henstilles det, at planen for kritisk infrastruktur anvendes i overensstemmelse med andre relevante instrumenter, som beskrevet i bilaget.

I punkt 5) henstilles det, at medlemsstaterne på nationalt plan reagerer effektivt på væsentlige forstyrrelser af kritisk infrastruktur.

I punkt 6) henstilles det, at de relevante aktører opretter eller udpeger kontaktpunkter, der skal understøtte anvendelsen af planen for kritisk infrastruktur. Hvor det er muligt, bør disse

kontaktpunkter være de samme som de centrale kontaktpunkter i henhold til direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed.

Punkt 7) henviser til informationsstrømmen i tilfælde af en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur.

I punkt 8) forklares det nærmere, hvordan udvekslingen af oplysninger bør finde sted.

I punkt 9) henstilles det gennem øvelser at teste, hvordan planen for kritisk infrastruktur fungerer.

I punkt 10) henstilles det, at de indhøstede erfaringer drøftes i Gruppen for Kritiske Enheders Modstandsdygtighed, som skal udarbejde en rapport med anbefalinger. Rapporten bør vedtages af Kommissionen.

I punkt 11) henstilles det, at medlemsstaterne drøfter rapporten i Rådet.

I bilaget beskrives mål, principper, hovedaktører, samspillet med eksisterende kriseresponsmekanismer og den måde, hvorpå planen for kritisk infrastruktur fungerer med dens to former for samarbejde: informationsudveksling og reaktion.

2023/0318 (NLE)

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

om en plan for koordinering af reaktionen på EU-plan på forstyrrelser af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 292,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Afhængigheden af modstandsdygtig kritisk infrastruktur og modstandsdygtige kritiske enheder, der leverer tjenester, der er afgørende for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner, de økonomiske aktiviteter, folkesundheden og sikkerheden samt for miljøet, er af afgørende betydning for et velfungerende indre marked og samfundet som helhed.

(2) I forbindelse med den aktuelle udvikling i risikobilledet og i lyset af den voksende indbyrdes afhængighed mellem infrastruktur og sektorer og mere generelt sammenkoblinger på tværs af sektorer og grænser er der behov for på en omfattende og koordineret måde at tage fat på og forbedre beskyttelsen af kritisk infrastruktur og modstandsdygtigheden hos de kritiske enheder, der driver en sådan infrastruktur.

(3) En hændelse, der forstyrrer kritisk infrastruktur og derved afbryder eller i alvorlig grad hæmmer leveringen af væsentlige tjenester, kan have betydelige grænseoverskridende virkninger og have en negativ indvirkning på det indre marked. For at sikre en målrettet, forholdsmæssig og effektiv tilgang bør der træffes foranstaltninger til navnlig at håndtere væsentlige hændelser vedrørende kritisk infrastruktur som specificeret i denne henstilling, der f.eks. omfatter situationer, hvor den forstyrrelse, som hændelsen forårsager, er langvarig eller kan have betydelige kaskadevirkninger i den samme eller andre sektorer eller medlemsstater.

(4) En koordineret reaktion på væsentlige hændelser vedrørende kritisk infrastruktur er afgørende for at undgå større forstyrrelser på det indre marked og sikre genoprettelsen af leveringen af disse væsentlige tjenester så hurtigt som muligt, da sådanne hændelser kan have alvorlige konsekvenser for økonomien og borgerne i Unionen. En rettidig og effektiv reaktion på sådanne hændelser på EU-plan kræver et hurtigt og effektivt samarbejde mellem alle relevante aktører og en koordineret indsats, der støttes på EU-plan. Sådanne hændelser kræver, at der er forud fastlagte og så vidt muligt indøvede fremgangsmåder og mekanismer for samarbejde med klart definerede roller og ansvarsområder for de vigtigste aktører på nationalt plan og på EU-plan.

(5) Selv om det primære ansvar for at sikre en reaktion på væsentlige hændelser vedrørende kritisk infrastruktur ligger hos medlemsstaterne og de enheder, der driver kritisk infrastruktur og leverer væsentlige tjenester, er det hensigtsmæssigt med øget koordinering på EU-plan i tilfælde af forstyrrelser af væsentlig grænseoverskridende relevans. En rettidig og effektiv reaktion afhænger ikke blot af medlemsstaternes indførelse af nationale mekanismer, men også af, at der gøres en koordineret indsats, der støttes på EU-plan, herunder en hurtig og effektiv iværksættelse af et relevant samarbejde.

(6) Beskyttelsen af europæisk kritisk infrastruktur reguleres i øjeblikket af Rådets direktiv 2008/114/EF[1], som kun dækker to sektorer, nemlig transport og energi. I direktivet fastsættes der en procedure for indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og en fælles fremgangsmåde til vurdering af behovet for at forbedre beskyttelsen af denne type infrastruktur. Det udgør den centrale søjle i det europæiske program for beskyttelse af kritisk infrastruktur[2] ("EPCIP"), som blev vedtaget af Kommissionen i 2006, og hvori der fastlægges en europæisk ramme for beskyttelse af kritisk infrastruktur, der omfatter alle farer.

(7) For at gå videre end beskyttelsen af kritisk infrastruktur og mere generelt sikre modstandsdygtigheden hos de kritiske enheder, der driver en sådan infrastruktur, som leverer væsentlige tjenester på det indre marked, vil Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557[3] fra den 18. oktober 2024 erstatte direktiv 2008/114/EF. Direktiv (EU) 2022/2557 dækker 11 sektorer og indeholder bestemmelser om resiliensfremmende forpligtelser for medlemsstaterne og kritiske enheder, om samarbejde mellem medlemsstaterne og med Kommissionen samt om støtte fra Kommissionen til nationale myndigheder og kritiske enheder og støtte fra medlemsstaterne til de kritiske enheder.

(8) Efter sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne er der behov for på EU-plan at vedtage flere foranstaltninger, der øger kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed. På grundlag af et forslag fra Kommissionen vedtog Rådet derfor en henstilling om en koordineret tilgang på EU-plan til styrkelse af kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed ("henstilling 2023/C 20/01")[4], som har til formål at styrke beredskabet, reaktionen og det internationale samarbejde på dette område. I nævnte henstilling fremhævedes navnlig behovet for at sikre en koordineret og effektiv reaktion på risici i forbindelse med leveringen af væsentlige tjenester på EU-plan.

(9) Det er derfor nødvendigt at supplere den eksisterende retlige ramme med en supplerende henstilling fra Rådet om en plan for en koordineret reaktion på forstyrrelser af kritisk infrastruktur af væsentlig grænseoverskridende relevans ("planen for kritisk infrastruktur"), samtidig med at der gøres brug af de eksisterende ordninger på EU-plan.

---

1 Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

2 KOM(2006) 786 endelig udg. af 12.12.2006 — Meddelelse fra Kommissionen om et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur.

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164).

4 Rådets henstilling af 8. december 2022 om en koordineret tilgang på EU-plan til styrkelse af kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed 2023/C /20/01 (EUT C 20 af 20.1.2023, s. 1).

(10) Denne henstilling bør bringes i overensstemmelse med henstilling 2023/C 20/01 for at sikre sammenhæng og undgå overlapning. Denne henstilling bør derfor ikke som sådan dække de øvrige elementer af krisestyringsprocessen, nemlig forebyggelse, beredskab og genopretning.

(11) Denne henstilling bør supplere direktiv (EU) 2022/2557, navnlig med hensyn til en koordineret reaktion, og den bør gennemføres, samtidig med at der sikres sammenhæng med nævnte direktiv og andre gældende bestemmelser i EU-retten. Denne henstilling bør derfor også i det omfang, det er muligt, bygge på og anvende begreberne, værktøjerne og processerne i nævnte direktiv såsom Gruppen for Kritiske Enheders Modstandsdygtighed, der handler inden for rammerne af sine opgaver som fastsat i nævnte direktiv, og kontaktpunkter. Desuden bør begrebet "kritisk infrastruktur" som anvendt i denne henstilling forstås på samme måde som anført i betragtning 7 i henstilling 2023/C 20/01, dvs. som omfattende relevant kritisk infrastruktur, der er identificeret af en medlemsstat på nationalt plan eller udpeget som en europæisk kritisk infrastruktur i henhold til direktiv 2008/114/EF, samt kritiske enheder, der skal identificeres i henhold til direktiv (EU) 2022/2557. For at sikre overensstemmelse med direktiv (EU) 2022/2557 bør de begreber, der anvendes i denne henstilling, derfor fortolkes som havende samme betydning som i nævnte direktiv. For eksempel bør begrebet modstandsdygtighed som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 2), forstås som en kritisk infrastrukturs evne til at forebygge, beskytte mod, reagere på, modstå, afbøde, absorbere, tilpasse sig eller komme på fode igen efter en hændelse, som i væsentlig grad forstyrrer eller har potentiale til i væsentlig grad at forstyrre leveringen af væsentlige tjenester på det indre marked, dvs. tjenester, som er afgørende for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige og økonomiske funktioner, den offentlige sikkerhed, befolkningens sundhed eller miljøet.

(12) Desuden bør begrebet "betydelig forstyrrende virkning" forstås i lyset af kriterierne i artikel 7, stk. 1, i direktiv (EU) 2022/2557, som henviser til: i) antal brugere, der er afhængige af den væsentlige tjeneste, som udbydes af den berørte enhed, ii) omfanget af andre i bilaget til direktivet anførte sektorers og delsektorers afhængighed af den pågældende væsentlige tjeneste, iii) den indvirkning, som hændelser kan have med hensyn til omfang og varighed på økonomiske og samfundsmæssige aktiviteter, miljøet, den offentlige sikkerhed eller befolkningens sundhed, iv) enhedens markedsandel på markedet for den berørte væsentlige tjeneste eller de berørte væsentlige tjenester, v) det geografiske område, der kunne blive berørt af en hændelse, herunder eventuel grænseoverskridende indvirkning, under hensyntagen til den sårbarhed, som er forbundet med den grad af afsondrethed, der kendetegner visse typer af geografiske områder, såsom øregioner, afsidesliggende regioner eller bjergområder, og vi) enhedens betydning med hensyn til at opretholde et tilstrækkeligt niveau for den væsentlige tjeneste under hensyntagen til tilgængelighed af alternative måder at levere denne væsentlige tjeneste på.

(13) Af hensyn til effektiviteten bør planen for kritisk infrastruktur være fuldt ud sammenhængende og interoperabel med Unionens reviderede operationelle protokol for imødegåelse af hybride trusler[5] og tage hensyn til den eksisterende plan for en koordineret reaktion på væsentlige grænseoverskridende cybersikkerhedshændelser og

[5] Joint Staff Working Document - EU Protocol for countering hybrid threats (SWD(2023)116 final) (foreligger ikke på dansk).

-kriser, der er fastsat i Kommissionens henstilling (EU) 2017/1584[6] ("cyberplanen"), og mandatet for Det Europæiske Netværk af Forbindelsesorganisationer for Cyberkriser ("EU-CyCLONe"), der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555[7], og undgå overlapning af strukturer og aktiviteter. Planen bør også fuldt ud overholde Rådets integrerede ordninger for politisk kriserespons[8] ("IPCR") med henblik på koordinering af reaktionen.

(14) Denne henstilling bygger på og er mere generelt i overensstemmelse med og supplerer Unionens etablerede krisestyringsmekanismer, navnlig Rådets IPCR-ordninger, Kommissionens interne krisekoordinationsproces ARGUS[9] og EU-civilbeskyttelsesmekanismen[10], der understøttes af Katastrofeberedskabskoordinationscentret ("ERCC")[11], kriseresponsmekanismen under Tjenesten for EU's Optræden Udadtil ("EU-Udenrigstjenesten") samt nødinstrumentet for det indre marked[12], som alle kan spille en rolle med hensyn til at reagere på en større forstyrrelse af driften af kritisk infrastruktur.

(15) Som reaktion på en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur kan ovennævnte værktøjer eller mekanismer på EU-plan anvendes i overensstemmelse med de regler og procedurer, der gælder herfor, og som denne henstilling bør supplere, men ikke berøre. For eksempel er Rådets IPCR-ordninger fortsat det vigtigste redskab til koordinering mellem medlemsstaterne af en reaktion på politisk plan i Unionen. Den interne koordinering i Kommissionen finder sted inden for rammerne af ARGUS' tværsektorielle krisekoordineringsproces. Hvis krisen har en ekstern dimension eller berører den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik ("FSFP"), kan EU-Udenrigstjenestens kriseresponsmekanisme anvendes. I overensstemmelse med afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme er Katastrofeberedskabskoordinationscentret, Kommissionens fælles knudepunkt for krisestyring (der er operationelt døgnet rundt alle ugens dage) ansvarlig for tilrettelæggelsen af den operationelle indsats inden for rammerne af EU-civilbeskyttelsesmekanismen på faktiske eller overhængende naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer i og uden for Unionen (herunder katastrofer, der påvirker kritisk infrastruktur). I sådanne tilfælde kan Katastrofeberedskabskoordinationscentret sikre tidlig varsling, underretning, analyse og støtte til informationsudveksling og, hvis en medlemsstat aktiverer EU-civilbeskyttelsesmekanismen, udsendelse af operationel

---

6 Kommissionens henstilling (EU) 2017/1584 af 13. september 2017 om en koordineret reaktion på væsentlige cybersikkerhedshændelser og -kriser (EUT L 239 af 19.9.2017, s. 36).

7 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80).

8 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1993 af 11. december 2018 om EU's integrerede ordninger for politisk kriserespons (EUT L 320 af 17.12.2018, s. 28).

9 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Kommissionens bestemmelser om det overordnede hurtige varslingssystem ARGUS (COM(2005) 662 final).

10 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924).

11 Med afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme fastlægges der en ramme, der omfatter alle farer, og ordninger for forebyggelses-, beredskabs- og indsatsordninger på EU-plan med henblik på at håndtere alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer eller overhængende fare for katastrofer i og uden for EU.

12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning .../... om oprettelse af et nødinstrument for det indre marked og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2679/98 (COM(2022) 459 final).

bistand og eksperter til berørte områder. Desuden kan Katastrofeberedskabskoordinationscentret lette sektorspecifik og tværsektoriel koordinering på både EU-plan og mellem EU og relevante nationale myndigheder, herunder dem, der er ansvarlige for civilbeskyttelse og kritisk infrastrukturs modstandsdygtighed.

(16) Selv om de processer, der er fastsat i denne henstilling, hvor det er relevant, bør overvejes i forbindelse med disse andre værktøjer eller mekanismer, når de anvendes, bør denne henstilling også beskrive de foranstaltninger, der kan træffes på EU-plan med hensyn til fælles situationsbevidsthed, en koordineret underretning af offentligheden og en effektiv reaktion uden for rammerne af disse EU-krisekoordineringsmekanismer, hvis de nævnte værktøjer eller mekanismer ikke anvendes.

(17) For bedre at kunne koordinere reaktionen i tilfælde af væsentlige hændelser vedrørende kritisk infrastruktur bør der i overensstemmelse med planen for kritisk infrastruktur være et øget samarbejde mellem medlemsstaterne og Unionens institutioner, relevante agenturer, organer og kontorer, der arbejder sammen via de eksisterende ordninger. Planen for kritisk infrastruktur bør derfor anvendes, når tærsklen på seks eller flere medlemsstater, der er fastsat i direktiv (EU) 2022/2557, for så vidt angår indkredsning af kritiske enheder af særlig europæisk betydning er nået, samt når der indtræffer hændelser, der berører et mindre antal medlemsstater, fordi sådanne hændelser også kan have vidtrækkende konsekvenser på grund af kaskadevirkninger på tværs af grænserne, og derfor vil en koordinering af reaktionen på EU-plan være gavnlig.

(18) Selv om en samarbejdsramme på EU-plan for en koordineret reaktion på væsentlige hændelser vedrørende kritisk infrastruktur anses for nødvendig, bør den ikke medføre en omdirigering af de kritiske enheders og de kompetente myndigheders ressourcer fra håndtering af hændelser, som bør være det, der prioriteres.

(19) De relevante aktører, der er involveret i gennemførelsen af planen for kritisk infrastruktur, bør klart indkredses, således at der er et klart og omfattende overblik over de institutioner, organer, kontorer, agenturer og myndigheder, der kan reagere på en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur.

(20) Det er medlemsstaternes kompetente myndigheders primære ansvar at reagere på en hændelse vedrørende kritisk infrastruktur, herunder væsentlige hændelser. Denne henstilling bør i overensstemmelse med EU-retten ikke berøre medlemsstaternes ansvar for beskyttelse af den nationale sikkerhed og det nationale forsvar eller deres beføjelser til at beskytte andre væsentlige statslige funktioner, navnlig vedrørende offentlig sikkerhed, territorial integritet og opretholdelse af lov og orden. Denne henstilling bør endvidere ikke berøre nationale processer såsom kommunikation og kontakt mellem operatører af kritisk infrastruktur og de kompetente nationale myndigheder. Denne henstilling bør finde anvendelse, uden at det berører relevante bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem medlemsstaterne.

(21) De relevante aktørers udpegelse eller oprettelse af kontaktpunkter er afgørende for et effektivt og rettidigt samarbejde inden for rammerne af planen for kritisk infrastruktur. For at sikre sammenhæng bør medlemsstaterne overveje muligheden for som kontaktpunkter, der er udpeget eller oprettet inden for denne ramme, at anvende de centrale kontaktpunkter, der skal udpeges eller oprettes inden for rammerne af direktiv (EU) 2022/2557.

(22) Af hensyn til effektiviteten bør afprøvningen og gennemførelsen af planen for kritisk infrastruktur samt rapportering og drøftelse af de indhøstede erfaringer efter anvendelsen af den være en væsentlig del af opretholdelsen af et højt niveau af beredskab i tilfælde af væsentlige hændelser vedrørende kritisk infrastruktur og af at sikre kapaciteten til at sikre en hurtig og velkoordineret reaktion med inddragelse af de relevante aktører.

(23) I betragtning af strukturen i Rådets krisekoordineringsmekanisme IPCR og mere generelt under hensyntagen til den potentielle aktivering af de krisekoordineringsmekanismer, der allerede findes på EU-plan, bør planen for kritisk infrastruktur omfatte to former for samarbejde med henblik på at reagere på en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur. Den første bør bestå i en udveksling af oplysninger, der involverer alle relevante aktører, koordinering af underretningen af offentligheden og, når denne samarbejdsform anvendes, koordinering via allerede eksisterende mekanismer såsom IPCR-ordningerne i Rådet eller koordinering inden for rammerne af ARGUS internt i Kommissionen, understøttet af Katastrofeberedskabskoordinationscentret, som er operationelt døgnet rundt alle ugens dage, og EU-Udenrigstjenestens kriseresponsmekanisme. Den anden bør omfatte yderligere indsatstiltag på grund af hændelsens omfang. Dette samarbejde bør omfatte et engagement på operationelt, strategisk/politisk plan, som afspejler de forskellige niveauer i henstilling (EU) 2017/1584 og EU-protokollen om imødegåelse af hybride trusler, med henblik på at koordinere tiltag og reagere effektivt på en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur. På grundlag af proportionalitetsprincippet, nærhedsprincippet, oplysningernes fortrolighed og komplementaritet og for at sikre et effektivt samarbejde bør planen for kritisk infrastruktur beskrive, hvordan de relevante aktørers situationsbevidsthed deles, samt hvordan der sikres en koordineret underretning af offentligheden og en effektiv reaktion.

(24) Udvekslingen af oplysninger i henhold til denne henstilling bør gennemføres uden at bringe den nationale sikkerhed eller sikkerheden og de kommercielle interesser for enheder, der driver kritisk infrastruktur, i fare. Følsomme oplysninger bør derfor tilgås, udveksles og håndteres med forsigtighed i overensstemmelse med de gældende regler og med særlig vægt på de anvendte transmissionskanaler og lagringskapaciteter,

HENSTILLER:

(1) Medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen og, hvor det er relevant, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil ("EU-Udenrigstjenesten") og relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer bør samarbejde med hinanden inden for rammerne af planen for kritisk infrastruktur i nærværende henstilling for at nå de mål, der er fastsat i bilagets del I, afdeling 1, og under hensyntagen til principperne i bilagets del I, afdeling 2, sikre en koordineret reaktion på væsentlige hændelser vedrørende kritisk infrastruktur.

(2) Medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen og, hvor det er relevant, EU-Udenrigstjenesten og relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer bør uden unødig forsinkelse anvende planen for kritisk infrastruktur, når der indtræffer en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur, dvs. en hændelse, der involverer kritisk infrastruktur, og som har en af følgende virkninger:

en betydelig forstyrrende virkning på leveringen af væsentlige tjenester til eller i seks eller flere medlemsstater, herunder når den påvirker en kritisk enhed af særlig

europæisk betydning som omhandlet i artikel 17 i direktiv (EU) 2022/2557 om kritiske enheders modstandsdygtighed[13] eller

en betydelig forstyrrende virkning på leveringen af væsentlige tjenester i to eller flere medlemsstater, når den medlemsstat, der varetager det roterende formandskab for Rådet, efter aftale med de øvrige medlemsstater og i samråd med Kommissionen mener, at der er behov for rettidig koordinering af reaktionen på EU-plan på grund af hændelsens vidtrækkende og betydelige indvirkning af teknisk eller politisk relevans.

(3) De relevante aktører i planen for kritisk infrastruktur, der er indkredset på operationelt, strategisk/politisk plan i overensstemmelse med bilagets del I, afdeling 3, bør bestræbe sig på at interagere og samarbejde i komplementaritet. De bør sikre en passende og rettidig udveksling af oplysninger, herunder koordinering af underretningen af offentligheden, og en koordineret reaktion som fastsat i bilagets del II.

(4) Planen for kritisk infrastruktur bør anvendes under hensyntagen til og i overensstemmelse med andre relevante instrumenter, jf. bilagets del I, afdeling 4. Hvis en hændelse påvirker både fysiske aspekter af og cybersikkerheden i forbindelse med kritisk infrastruktur, bør der sikres synergier med de relevante processer, der er fastsat i cyberplanen.

(5) Medlemsstaterne bør sikre, at de på nationalt plan og i overensstemmelse med EU-retten reagerer effektivt på forstyrrelser af kritisk infrastruktur som følge af væsentlige hændelser vedrørende kritisk infrastruktur.

(6) Medlemsstaterne, Rådet, EU-Udenrigstjenesten, Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde ("Europol") og andre relevante EU-agenturer samt Kommissionen bør udpege eller oprette et kontaktpunkt for spørgsmål vedrørende planen for kritisk infrastruktur. Kontaktpunkterne bør understøtte anvendelsen af planen for kritisk infrastruktur ved at give de nødvendige oplysninger og lette koordineringsforanstaltningerne som reaktion på en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur. For medlemsstaterne bør disse kontaktpunkter så vidt muligt være de samme som de centrale kontaktpunkter, der skal udpeges eller oprettes i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2022/2557. For Kommissionen sikrer Katastrofeberedskabskoordinationscentret, at der er et kontaktpunkt og kapacitet døgnet rundt alle ugens dage, og det koordinerer, overvåger og støtter indsatsen i realtid i nødsituationer på EU-plan, samtidig med at det tjener som operationelt knudepunkt for kriseberedskab for medlemsstaterne og Kommissionen og fremmer en tværsektoriel tilgang til katastrofehåndtering.

(7) Den medlemsstat, der varetager det roterende formandskab for Rådet, bør efter aftale med de berørte medlemsstater underrette alle relevante aktører via de kontaktpunkter, der er omhandlet i punkt 6, om en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur og anvendelsen af planen for kritisk infrastruktur. Udvekslingen af oplysninger om en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur bør finde sted via passende kommunikationskanaler, herunder, hvor det er relevant og hensigtsmæssigt, den

[13] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164).

integrerede platform for politisk kriserespons[14] ("IPCR") og Katastrofeberedskabskoordinationscentret via det fælles varslings- og informationssystem ("CECIS"), en webbaseret varslings- og underretningsapplikation, der muliggør udveksling af oplysninger i realtid.

(8) Transmissionskanalerne bør om nødvendigt omfatte sikrede kanaler for ikke at bringe den nationale sikkerhed eller de berørte enheders sikkerhed og kommercielle interesser i fare. Den udveksling af oplysninger, der er beskrevet i del II, afdeling 1, i bilaget til denne henstilling, bør også ske uden at bringe den nationale sikkerhed eller kritiske enheders sikkerhed og kommercielle interesser i fare og i overensstemmelse med EU-retten, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../...[15]. Navnlig bør følsomme oplysninger tilgås, udveksles og håndteres med forsigtighed. De tilgængelige akkrediterede værktøjer samt passende sikkerhedsforanstaltninger bør anvendes til håndtering og udveksling af klassificerede oplysninger.

(9) De relevante aktører bør regelmæssigt teste, hvordan planen for kritisk infrastruktur fungerer, og deres koordinerede reaktion på en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur på nationalt og regionalt plan og på EU-plan, f.eks. i forbindelse med øvelser. Sådanne test kan, hvor det er relevant, omfatte enheder i den private sektor. Der bør gennemføres en øvelse på EU-plan, der omfatter fysiske aspekter og cyberaspekter, senest den [*datoen for vedtagelsen af denne henstilling + 12 måneder*].

(10) Efter anvendelsen af planen for kritisk infrastruktur i forbindelse med en væsentlig hændelse vedrørende kritisk infrastruktur bør Gruppen for Kritiske Enheders Modstandsdygtighed, jf. artikel 19 i direktiv (EU) 2022/2557, rettidigt drøfte de indhøstede erfaringer med de relevante aktører, som kan pege på mangler og områder, hvor der er behov for forbedringer, og derefter udarbejde en rapport, herunder henstillinger med henblik på at opnå sådanne forbedringer. Udarbejdelsen af denne rapport bør støttes af de relevante aktører, der er involveret i anvendelsen af planen for kritisk infrastruktur. Rapporten bør vedtages af Kommissionen.

(11) Medlemsstaterne bør drøfte den rapport, der er omhandlet i punkt 10, i Rådets relevante forberedende organer eller i Rådet.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

[14] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1993 af 11. december 2018 om EU's integrerede ordninger for politisk kriserespons (ST/13422/2018/INIT) (EUT L 320 af 17.12.2018, s. 28).

[15] Forordning (EU) .../... om informationssikkerhed i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer (COM(2022) 119 final)